

Bernardić hoće Josipovića, a obojica su politički antitalenti

Umjesto što uporno traži način kako bi za vlastiti katastrofalni *rejting* okrivio predsjednicu Grabar-Kitarović, Josipoviću bi bilo puno mudrije, ako se već želi baviti politikom, da napravi ozbiljnu analizu zbog čega je na parlamentarnim izborima 2015. dobio samo 1604 glasa?! I gdje mu je nestala ta silna popularnost kojom se kitio?

Neki u politici nikako da nauče kad je vrijeme za dostojanstveno povlačenje u takozvanu političku mirovinu. Na primjer, Ivo Josipović. Čovjek koji je na krilima SDP-a kao jedini kandidat ljevice uspio 2010. zasjesti na Pantovčak da bi postao jedini hrvatski predsjednik koji se uspio izboriti tek za jedan mandat i koji je 2015., unatoč velebnoj popularnosti u anketama, poražen na parlamentarnim izborima. I sad su mu svi krivi za to.

Politički netaletrirani od Josipovića jedino je predsjednik SDP-a Davor Bernardić koji, unatoč svim mogućim nevoljama koje su mu priredili sami SDP-ovci, ovih dana koketira s mogućnošću da se Josipović vrati u SDP i bude - SDP-ov kandidat za predsjednika. Bernardić kao da je jučer došao s nekog drugog planeta, preskočio posljednjih pet godina i činjenicu da je Josipović nakon dolaska na Pantovčak pobjeđivao i pet godina bio najpopularniji hrvatski političar samo u anketama. Ta popularnost srušila se kao kula od karata u srazu s Kolindom Grabar-Kitarović 2010., ali i nešto kasnije na parlamentarnim izborima na kojima je Josipović prošao otprilike kao njegov spot s udaraljka – nikako.

Očito nisu naučili lekciju. Pa politički netaletrirani Bernardić sada licitira s politički netaletriranim Josipovićem i njegovim imenom nadajući se kako će to poništiti činjenicu da mu je bivši stranački čelnik sve bliži odluci o kandidaturi na predsjedničkim izborima. Mogućnost da se Zoran Milanović kandidira za predsjednika, a onda, ne treba u to sumnjati, i dobije potporu članova i birača SDP-a te solidnog dijela ljevice vrlo vjerojatno je do te mjere uznemirila Bernardića da je iz rukava izvadio čak i kartu „bez punti“ - Josipovića. Bivšeg predsjednika kojem su građani i na parlamentarnim izborima ponovili veliko *ne* i koji u svom mandatu nije napravio gotovo ništa. Koji će ostati upamćen kao čovjek koji je u prijateljskoj državi Izrael, za vrijeme državnčkog posjeta i bez ikakvog povoda, blatio svoju državu, izmišljajući nekakve *ustaške guje*

. Kao i po, doduše ružnom, nadimku koji mu je narod spontano zadjenuo, a koji se onda proširio u javnom prostoru –

lignja

. Ne zato da bi mu se netko rugao nego da bi se slikovito opisao njegov mandat u kojem se nije ni ponašao državnički. Umjetno podignut

rejting

za vrijeme predsjedničkog mandata nestao je u sekundi, a nakon debakla koji su on i njegova netom osnovana stranka doživjeli na parlamentarnim izborima trebao se dostojanstveno zahvaliti i otići raditi nešto što mu bolje ide.

Iako ga je Bernardić nedavno nazvao istinskim socijaldemokratom, Josipović je daleko od toga. Zapravo, puno je bliži ekstremno lijevom političkom uvjerenju, što je više puta tijekom i po prestanku predsjedničkog mandata i demonstrirao. A pokazao je da mu ni demokracija niti pravo na različitost uvjerenja – nisu jača strana. Svim je silama lobirao za tzv. *lex Perković*, što mu je donijelo iznimno loš međunarodni

rejting

. Svijet ga nije doživljavao kao uglađenog profesora koji sklada i svira na klaviru nego za čovjeka vezanog za neke bivše komunističke strukture, a što je onda automatski narušavalo i međunarodni ugled Hrvatske.